

[Lønger]

Til gengæld udgår den automatiske pris- og lønregulering, som der dog i det mindste var en vis forudsigelighed ved og en vis tryghed ved at have. At ministeren kalder forslaget for et led i genopretningen, må vist være udtryk for en usædvanlig veludviklet humoristisk sans, som jeg i hvert fald ikke finder og ikke tidligere har oplevet hos omtalte tegneseriefigur, som hr. Agerschou har været inde på. Her er i hvert fald endnu en forskel. En fjernelse af reguleringen af tilskuddene vil have den konsekvens, at regeringen i løbet af 5-7 år opnår en halvering af realværdien med forringelser og omfordelingsmæssige konsekvenser til følge.

År for år vil kommunerne blive overladt til en stadig mere administrativ styring fra statens side. De vil ikke vide, hvornår de er købt eller solgt, og de vil til stadighed skulle indpasse sig som Bufferen i den økonomiske politik, en harmonika, man bare kan trække ud og ind, alt efter hvordan det går med konjunkturerne, ligesom vi i dag har det med bistandsloven.

I forhold til den statslige styring er det isoleret ganske hensigtsmæssigt at gøre det på den måde, og set helt teknokratisk er den kommunale del af den offentlige sektor selvfølgelig udtryk for en vis dødvægt, og derfor kan det helt teknokratisk godt være hensigtsmæssigt at ændre styringen. Men prisen er en indskrænkning af det kommunale selvstyre, en indskrænkning af planlægningsmulighederne, og med vores skattesystem ligger der også et element af økonomisk omfordeling i lovforslaget. Den pris vil VS ikke være med til at betale; derfor vil vi stemme imod lovforslaget.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Til hr. Henning Rasmussen skal jeg gentage – noget af det, vi kommer til at sige her, bliver jo gentagelser – at det er regeringens langsigtede økonomiske politik over for kommunerne, at de kommunale økonomiske rammer i årene fremover må sikre, at der gennem tilskudspolitikken holdes uændret aktivitet ved uændret skat. Jeg vil gerne sætte streg under det, for det er en vigtig sætning for regeringen, og jeg tror, at det også er en vigtig sætning for amter og kommuner.

Hr. Henning Rasmussen havde nogle betragtninger om, hvorvidt man måtte sætte

skatten op eller man måtte sætte skatten ned. Det er nøjagtig den samme formulering, vi anvendte sidste år, hvor vi var enige med de kommunale organisationer om, at man skulle holde skatten i ro. Det er det samme udtryk, som bliver brugt her: at nogle kommuner kan sætte skatten op og andre kan sætte skatten ned. Det, der er vigtigt for os, er, at skatten som helhed, når vi ser på kommunerne og amtskommunerne, holdes i ro. Det gør vi naturligvis, fordi det netop ikke er ønsket at detailstyre, fordi der kan være lokale forhold, som betinger, at bevægelighed er ønskværdig. Det overordnede mål er stadig, at skatten holdes i ro.

Jeg var lidt ked af hr. Henning Rasmussens udtalelser med hensyn til, hvordan samarbejdet foregik med de kommunale organisationer. Hr. Henning Rasmussen har så lang erfaring både på den ene og på den anden side af forhandlingsbordet, at han godt ved, hvordan sådan nogle forhandlinger foregår. Han ved også, at en afslutning på sådanne forhandlinger godt kan være slutningen på et forløb, som er startet på et meget tidligere tidspunkt.

Jeg var lidt ked af, at hr. Henning Rasmussen gjorde sig til talsmand for nogle synspunkter vedrørende forhandlingerne, som kunne lade ane, at hr. Henning Rasmussen havde siddet med ved forhandlingerne, men det, hr. Henning Rasmussen sagde, viste, at det havde han ikke, for forløbet var altså et andet. Forløbet af sådan nogle forhandlinger kan en gang imellem også være et andet end det, der umiddelbart kan ses af det, der står i pressen. Det ved hr. Henning Rasmussen også, og derfor synes jeg, vi skal lade den diskussion fare.

Hr. Henning Rasmussen sagde, at man altså ikke kan stole på regeringens løfter. Det er lidt store ord at tage i sin mund, da hr. Henning Rasmussen, som jeg sagde, ved, hvordan tingene udvikler sig på hver side af forhandlingsbordet gennem årene. Der er jo tale om, at den kommunale økonomi og regeringens og statens økonomi i det hele taget forandrer sig så voldsomt i disse år, at det er nødvendigt, at der i de samtaler, vi fører med kommunerne, ikke er tale om virkelighedsflugt, men at man er opmærksom på, hvordan tingene ser ud uden for vinduerne. Vi bliver altså nødt til at have virkeligheden med i det, vi snakker om.